

بسم الله الرحمن الرحيم

منشور اخلاقی و ضوابط رفتاری و پوشش دانشجویان
دانشگاه علم و صنعت ایران.

برادر و فوهر گرامی
با سلام،

همان‌طور که می‌دانیم رسالت دانشگاهیان، تلاش و تعامل برای پیمودن افق‌های وسیع علمی و فرهنگی و اخلاقی است، رفتار، گفتار و پوشش اقتدار دانشگاهی به ویژه دانشجویان، نقش بسزایی در این راستا دارد.

بدین‌وسیله از شما دانشجوی محترم و متعهد به موازین شرعی، اخلاقی و عرف و آداب و رسوم ملی به جهت رعایت بیش از پیش منشور اخلاقی و ضوابط رفتاری و پوشش دانشجویان علم و صنعت ایران قدردانی و سپاسگزاری به عمل می‌آید.

منشور اخلاقی دانشگاه علم و صنعت ایران

ما دانشگاهیان، با اتکال به قدرت لایزال الهی و در پرتو ایمان و تلاش جمعی، در مسیر تحقق آرمان های الهی، انسانی و سازمانی، خود را متعهد، بلکه مفتخر به خدمت صادقانه به هم‌میهنان عزیز خود می دانیم و ضمن رعایت شئون اخلاقی، اداری و احترام به کرامت انسان‌ها، پایبندی به رعایت نظم و قوانین را وظیفه خود دانسته و در جهت ایجاد فضایی امن، صمیمی و سرشار از اعتماد برای رشد و بالندگی علمی، فرهنگی و دینی دانشگاه تلاش مستمر می نماییم.

((منشور اخلاقی دانشجویان))

تعهد نسبت به خداوند:

ما دانشجویان دانشگاه علم و صنعت ایران به عنوان آینده سازان ایران اسلامی، با اعتقاد به خداوند متعال، علم و تقوی را به مثابه دو بال برای پرواز به سوی قُلل موفقیت و کمال دانسته و تلاش مضاعف خود را در جهت نیل به استقلال، پیشرفت و تعالی کشور عزیز اسلامی مان به کار می بندیم.

تعهد نسبت به علم:

بر این باوریم که دانشگاه محیطی بالنده برای کسب علم و فضیلت است و با حفظ روحیه جستجوگری و حقیقت طلبی، افزایش آموخته‌ها و پرورش مهارت‌های علمی را از مسئولیت های خطیر خود می دانیم.

تعهد نسبت به دانشگاه:

با درک رسالت و تعهد خود در قبال دانشگاه، به کلیه اصول و مقررات مطابق با شأن و منزلت جامعه دانشگاهی، پایبند بوده و بر حفظ قداست و جایگاه رفیع دانش و دانشگاه اصرار می ورزیم.

تعهد نسبت به دانشگاه (قوانین):

در محیط دانشگاه از پوشش آراسته و مناسب، توأم با وقار و برگرفته از فرهنگ اسلامی، اجتماعی و ملی سرزمینمان استفاده نموده و با همدلی، وحدت و روحیه نشاط و سرزندگی، از محیط مقدس دانشگاه در برابر هرگونه از خودبیگانگی و استحاله فرهنگی دفاع خواهیم کرد.

ماده ۹: استفاده از امکانات دانشگاه جهت انجام فعالیت‌های سیاسی به نفع احزاب و گروه‌ها و افراد خاص غیر مجاز است.

تعریف محیط دانشگاه :

محیط دانشگاه اعم از محوطه کلاس‌ها، آزمایشگاه‌ها، کارگاه‌ها، خوابگاه‌ها و تمامی اردوها (علمی، تفریحی، فرهنگی، زیارتی و...) و دیگر فضاها و محافل مربوط به دانشگاه می‌شود.

ضوابط ظاهر و پوشش خانم‌ها در محیط دانشگاه :

لباس‌ها باید همواره تمیز، دارای ظاهری ساده، آراسته و در خور شان و فضای دانشگاه باشد.

ماده ۱: پوشش مجاز خانم‌ها شامل یکی از موارد زیر است:

۱-۱. مانتو، شلوار، مقنعه، چادر و جوراب.

۱-۲. مانتو، شلوار، مقنعه و جوراب.

۱-۳. مانتو، شلوار، روسری گیره‌زده (مشابه مقنعه) با چادر و جوراب

ضوابط رفتاری دانشجویان

ماده ۱: ارتباط و معاشرت دانشجویان، اساتید و کارمندان باید همراه با رعایت ادب، فروتنی، اخلاق و آداب اسلامی باشد.

ماده ۲: ارتباط دانشجویان دختر و پسر باید در چارچوب موازین شرعی بوده و از هرگونه روابط غیر ضروری پرهیز گردد.

ماده ۳: دانشجویان باید به موقع سر کلاس‌های آموزشی حاضر شده و آماده حضور استاد در کلاس باشند.

ماده ۴: نحوه حضور در کلاس‌های درس (نحوه سخن گفتن، نشستن و...) باید متناسب با شان یک فرد دانشگاهی، موقر و مودبانه باشد.

ماده ۵: اختلاط دانشجویان دختر و پسر در فضای دانشگاه به صورت غیر متعارف مجاز نمی‌باشد.

ماده ۶: خوردن و آشامیدن و جویدن آدامس و استفاده از تلفن همراه در کلاس‌های درسی مجاز نمی‌باشد.

ماده ۷: استعمال دخانیات و استفاده از مواد مخدر در محیط دانشگاه (اعم از کلاس، خوابگاه، اردوها و...) پیگرد قانونی دارد و غیر مجاز است.

ماده ۸: مشروبات الکلی، آلات قمار و مواد روان گردان در محیط دانشگاه اکیدا ممنوع است.

ماده ۲: موارد الزامی در پوشش :

۳-۹. هرگونه آرایش و استفاده از لاک، رنگ ناخن، ناخن مصنوعی، خال کوبی و زیورآلات تزئینی صورت.

۳-۱۰. پوشیدن جوراب‌های نازک و کوتاه.

۳-۱۱. پوشیدن لباس‌های تنگ، بدن‌نما و اندامی و دارای پارگی.

بلندی مقنعه باید به گونه‌ای باشد که موی سر را کاملاً بپوشاند و از طرف جلو پائین‌تر از سینه باشد.

ماده ۳: موارد غیر مجاز در پوشش

۳-۱. استفاده از شال و روسری گره‌زده به جای مقنعه.

۳-۲. مانتو بدون دکمه، کوتاه‌تر از حد زانو و آستین کوتاه‌تر از مچ دست.

۳-۳. شلوار کوتاه‌تر از مچ پا یا غیر متعارف.

۳-۴. استفاده از هرگونه لباس غیرمتعارف یا زینت آلات، که نشان دهنده فرهنگ بیگانه محسوب می‌شود و در تعارض با ارزش‌های دینی، اجتماعی و منافع ملی است.

۳-۵. پوشیدن کفش پاشنه بلند، چکمه‌ها و بوت‌های ساق بلند، صندل و دمپایی.

۳-۶. استفاده از انواع تل‌ها، گل‌سرها و سایر مواردی از این دست که بیرون از مقنعه باشند.

۳-۷. استفاده از هرگونه کلاه تزئینی بر روی مقنعه.

۳-۸. استفاده از هرگونه عطر و ادکلن و ... در محیط دانشگاه.

ضوابط ظاهر و پوشش آقایان در محیط

دانشگاه:

لباس‌ها باید همواره تمیز، آراسته و در خور شان و فضای دانشگاه باشد.

ماده ۱: پوشش مجاز آقایان شامل موارد زیر است:

۱-۱. پیراهن، کت و شلوار و جوراب

۱-۲. پیراهن، کاپشن و شلوار و جوراب

۱-۳. پیراهن یا بلوز مردانه و شلوار و جوراب

ماده ۲: موارد الزامی در پوشش

۲-۱. دگمه‌های پیراهن باید تا حد متعارف بسته باشد.

۲-۲. موها و محاسن باید آراستگی داشته باشند.

ماده ۳: موارد غیر مجاز در پوشش

- ۳-۱. استفاده از شلوارهای ورزشی و راحتی در محیط‌های غیر ورزشی.
- ۳-۲. پوشیدن پیراهن کوتاه‌تر از خط کمر با آستین کوتاه تر از آرنج.
- ۳-۳. شلوار کوتاه‌تر از مچ پا.
- ۳-۴. استفاده از کمربندهای تزئینی و غیر متعارف بر روی شلوار.
- ۳-۵. استفاده از کراوات و پاپیون.
- ۳-۶. ظاستفاده از هرگونه لباس غیر متعارف یا زینت آلات، که نشان دهنده فرهنگ بیگانه محسوب می شود و در تعارض با ارزش‌های دینی – اجتماعی و یا منافع ملی است.
- ۳-۷. استفاده از هرگونه عطر و ادکلن تند و حساسیت‌زا و محرک در محیط دانشگاه.
- ۳-۸. استفاده از صندل، دمپایی و کفش غیر متعارف.
- ۳-۹. مدل‌های نامتعارف و زننده در پیرایش یا آرایش موهای سر و صورت.
- ۳-۱۰. استفاده از رنگ‌های غیرمتعارف برای موی سر و محاسن.
- ۳-۱۱. استفاده از زیور آلات غیرمعمول.
- ۳-۱۲. پوشیدن لباس‌های تنگ، بدن‌نما و اندامی و دارای پارگی.